

PRS SE DGT

Man op de maan

De lang verwachte PRS SE DGT - de David Grissom Tremolo - is eindelijk in ons land verkrijgbaar. Wij zijn benieuwd hoe deze betaalbare SE-versie zich verhoudt tot het klassieke Core-model. tekst Dave Burrluck foto's Phil Barker

Begin 2022 liet PRS weten aan een SE-uitvoering van de al lang lopende David Grissom Tremolo (DGT) te werken. Grissom heeft niet de A-status van andere endorsers als bijvoorbeeld John Mayer, maar voor PRS-fans is hij een belangrijk persoon. Zijn input in het McCarty Model, dat in 1994 verscheen als eerste, meer vintage georiënteerde PRS gitaar, is goed vastgelegd en was later de basis voor een eigen signaturemodel. Die gitaar werd in 2007 geïntroduceerd tijdens de Austin Summer NAMM Show en werd in 2012 gevolgd door een volledig uit mahonie opgetrokken Standard-versie.

Tien jaar later is de Amerikaanse DGT voortdurend in details aangepast op het gebied van afwerking, onderdelen en pickups - zoals bij elk langlopend PRS-model gebeurt - en meest recent was dat PRS' TCI-proces (waarbij de pickups worden getuned op inductie en elektrische capaciteit). Als we een Core-level DGT uit 2021 inpluggen, voelt het alsof we een oude vriend begroeten en het is niet voor niets dat dit model al 15 jaar in de PRS-catalogus staat. Dit is een geweldige gitaar, zelfs voor de ruim 4000 euro die hij moet kosten. De vraag is dan ook of het PRS is gelukt om in ieder geval iets van de buitengewone capaciteiten van

deze gitaar door te geven aan het SE DGT-model, dat slechts een kwart van de prijs is.

Dat is heel behoorlijk gelukt, blijkt al snel. Als ons vroege productiemodel eindelijk arriveert na stakingen en sneeuw te hebben overleefd, kun je er desgewenst zo het podium mee op. De SE DGT wordt geleverd als goldtop met ingelegde manen in de toets of in een McCarty Tobacco Burst afwerking met vogels. De welving van de top heet tegenwoordig 'shallow violin' en heeft minder contour; de ondiepe kuiltjes onder de regelaars ontbreken zelfs geheel.

Natuurlijk zijn hardware, elektronica en pickups niet van dezelfde kwaliteit als op de Amerikaanse gitaren, maar er zijn geen functionele tekortkomingen. We krijgen hier geen lockingtuners (hoewel direct vervangingen van beter kwaliteit bij PRS verkrijgbaar zijn) en de aanwezige vibrato is goed genoeg om ook op de Amerikaanse S2 Custom en Standard en de CE 24 modellen te worden gebruikt - en de semiholle uitvoering van die laatste kost toch ook zo'n 3000 euro. De plastic onderdelen, elementringen en knoppen voelen generiek aan, maar ook hier werkt alles zoals het hoort.

Bespeelbaarheid en geluid

Er zijn kleine verschillen tussen de Amerikaanse versie en deze SE als

het gaat om de hals en frets, maar we hebben genoeg gitaristen gesproken die de voorkeur geven aan hals van de SE-uitvoering van de Silver Sky boven die van de USA-versie. Dat kan hier ook zo maar gebeuren, want de hals van deze SE DGT is prima. Hij voelt iets forser, maar in je hand blijft de plezierige ronde feel van de Amerikaanse versie behouden, met een lichte V-vorm in de laagste posities. De frets zijn iets breder en voor ons gevoel ook iets lager en de SE is voorzien van een binding van palissander die de uiteindes van de frets verbergt.

Waar het Amerikaanse model met een set 011 snaren geleverd wordt, komt de SE met een setje 010 tot 046 en vier in plaats van vijf vibratoeren. Net als het Core-model maakt de SE DGT gebruik van de originele PRS-mensuur van 635 mm (25 inch) en dat is precies tussen Fender en Gibson in. Juist dat geeft deze gitaar zo veel mogelijkheden, zoals we zullen zien.

Akoestisch klinkt deze SE levendig, dynamisch en zeker niet dun. Als we inpluggen horen we direct hoe stevig de brughumbucker is; wat je hoort klinkt als een single-cut, zeker met een Marshall op een pittige stand. De sound is nergens schel, met een rond en vol hoog en een stevig midden zonder dat het dozig wordt. Het is een sound met slagroom, om het zo maar te zeggen. »

Rivalen

- PRS SE Custom 22
- Semi-Hollow
- PRS SE McCarty 594
- PRS SE Custom 24-08

PRS SE DGT

RICHTPRIJS: € 1135,-
(incl. gigbag)

LAND VAN HERKOMST:
Indonesië

TYPE: massieve elektrische gitaar met twee cutaways en gewelfde top

BODY: mahonie met 'shallow violin' welving van de esdoorn top (met finer van gevlamd esdoorn op het sunburst model)

HALS: mahonie, DGT-profiel, gelijmd

MENSUUR: 635 mm (25 inch)

TOPKAM/BREEDTE: synthetisch/42,9 mm

TOETS: palissander, ingelegde manen, 254-mm (10-inch) radius

FRETS: 22, jumbo

HARDWARE: PRS Patented vibrato (gegoten), door PRS ontworpen, gesloten stemmechanieken - vernikkeld

STRINGSPACING BRUG: 52,5 mm

ELEKTRONICA: PRS DGT 'S' Treble en Bass humbuckers met kapjes, 3-standenschakelaar voor pickupselectie, individuele volumeregelaars en mastertonregelaar met coilsplit pull-schakelaar

GEWICHT: 3,51 kg

OPTIES: ingelegde vogels in de toets van de McCarty Tobacco Burst

LINKSHANDIGE EXEMPLAREN: nee

AFWERKING: Gold Top (zoals getest), McCarty Tobacco Burst - beide hoogglanslak

DISTRIBUTIE: PRS Europe, Cambridge (VK), tel. +44 1223 874301

WEBSITE: prsguitarseurope.com

De overstap van beide pickups tegelijk naar de halshumbucker is mooi en vloeiend, en van die laatste hoor je het soort geluid dat je verwacht van een goede Les Paul-type gitaar. Draai beide volumeregelaars een tikkie terug - zelfs een klein beetje meer of minder maakt al verschil, ze lijken wel aanslaggevoelig - en er verschijnt een subtiele en steeds cleanere en duidelijkere toon. Bijna als een mix tussen een Rickenbacker en een Gretsch. Ook zijn er fraaie slaggitargeluiden te vinden, die een tikje van de vibrato-arm alleen maar prettig vinden.

De singlecoilgeluiden op een met humbuckers uitgeruste gitaar zijn vaak een doffe teleurstelling, maar gelukkig is dat op deze SE niet het geval. Ja, zoals te verwachten verlies je iets aan output, maar het

Vroeger waren deze ingelegde manen standaard op PRS gitaren en de beroemde vogels optioneel

verschil is niet erg groot. Laag en midden verdwijnen naar de achtergrond en de iets gedempte hoge frequenties van de humbucker maken plaats voor de sprankeling van singlecoils. Het klinkt als een Fender - met name een Fender Tele als je het brucelement inschakelt en clean speelt. De Strat klinkt door in het halselement en met beide pickups aan horen we opnieuw iets van het Gretsch-karakter. Wat je oren je ook vertellen, je hoort erg muzikale, bruikbare singlecoil sounds die breed in te zetten zijn, van funk tot indie - zeker met beide pickups ingeschakeld en met gebruik van de volumeregelaars. Bespeel je deze gitaar in singlecoilmodus, trap dan eens een overdrive in en draai het hoog op de gitaar een beetje terug; je bevindt je dan direct in dat lekker neuzige 'Tele meets older Les Paul'-land. Er zijn slechtere plaatsen voor een gitarist!

Let op: de twee volumeregelaars zijn anders geplaatst dan bij veel andere gitaren met twee pickups. Bij PRS zit de volumeregelaar voor de brugpickup ook daadwerkelijk het dichtste bij dat element, terwijl dat bij andere vaak de regelaar voor het halselement is. Vanwege de plaatsing van de regelaars en de driestandenschakelaar is de gitaar makkelijk en snel te bedienen, zodat je tijdens het spelen je sound subtiel kunt bijkleuren. Natuurlijk houdt niemand je tegen om alles gewoon open te zetten en te houden, al mis je daardoor wel heel bruikbare nuances in je geluid.

Conclusie

Omdat we onlangs nog de meest recente SE-modellen als de Paul's

Guitar, de Silver Sky en zowel de Custom als de Standard 24-08's in handen gehad hebben, waren de verwachtingen voor deze SE DGT hoog gespannen. En we zijn niet teleurgesteld: het is een uitstekend instrument. Is het een slap aftrekkel van de Amerikaanse versie voor een kwart van de prijs? Nee. De SE komt in de buurt van de Core-versie, zeker als het gaat om die belangrijke en veelzijdige sounds, en dat betekent dat we hier te maken hebben met een waardevol stuk muzikaal gereedschap voor iedereen die veel verschillende sounds nodig heeft. Zoals je van PRS mag verwachten is het een stabiele gitaar die goed op stemming blijft.

We kunnen slechts uit twee kleuren kiezen en de Gold Top met zijn in de toets ingelegde manen vormt een mooi contrast met de duurdere uitstraling van het gevlamd esdoorn en de bekende PRS-vogels van de McCarty Tobacco Burst. Het zou leuk zijn om in de toekomst een klassiek zwarte uitvoering te zien en wat vinden jullie van Sea Foam Green, de kleur van David Gribbons PRS uit 1985 waarmee we dit verhaal begonnen?

Wat er in de toekomst ook gaat gebeuren, dit is een verdomd fijne gitaar die alle sounds die je nodig hebt voor klassieke genres binnen je bereik brengt met niet meer dan een schakelaar en drie knoppen. **G**

PRS SE DGT

oordeel

GITARIST ZEGT: Goed gebouwd en met romige humbuckersounds, uitstekende singlecoilgeluiden. Niet de meest onderscheidende PRS, maar wel een hele goede voor de prijs